

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 74/2026
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 34/25 од 22.04.2025. године и Кж3 18/25 од 29.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 34/25 од 22.04.2025. године и Кж3 18/25 од 29.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 222/24 од 14.10.2024. године, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ. Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећена ББ упућена је да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 34/25 од 22.04.2025. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Прокупљу, преиначена је пресуда Основног суда у Прокупљу К 222/24 од 14.10.2024. године, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног АА огласио кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ и осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, без електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а ако окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом

пресудом, окривљени АА обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка настале пред Апелационим судом о Нишу, о чијој висини ће суд донети посебно решење, а о трошковима првостепеног поступка, који падају на терет првостепеног суда, одлучиће тај суд посебним решењем. Оштећена ББ упућена је да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 18/25 од 29.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 34/25 од 22.04.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Тодоровић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Тодоровић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП коју образлаже изношењем сопствене оцене исказа оштећене ББ, налаза и мишљења вештака Факултета заштите на раду у Нишу, записника о инспекцијском надзору и записника о увиђају, на основу које изводи сопствени закључак да се кривично дело за које је окривљени оглашен кривим, не може приписати његовом нехату, већ самовољи у раду сада покојног ВВ, који је поступао супротно налозима окривљеног.

На описан начин, иако у захтеву формално означава повреду кривичног закона члана 439. тачка 1) ЗКП која, у смислу члана 485 став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА, изношењем сопствене оцене доказа и закључака који су супротни оцени доказа и чињеничним утврђењима нижестепеног суда, према налажењу Врховног суда у суштини указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, па је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић